

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Гзз1 4/2022
09.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хацића, чланова већа, у правној ствари тужиоца Дом здравља „Ковачица“, Ковачица, чији је пуномоћник Живојин Матејић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Цицка Јано из ..., одлучујући о захтеву за заштиту законитости туженог изјављеном против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1509/2018 од 08.03.2018. године, у седници одржаној 09.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости туженог изјављен против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1509/2018 од 08.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву, Судска јединица у Ковачици П 2760/11 од 17.05.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплати 639.175,00 динара са каматом од 07.09.2006. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка од 243.384,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1509/2018 од 08.03.2018. године, ставом првим изреке, делимично је одбијена као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у делу става другог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу накнади штету од 639.175,00 динара. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом изреке, у преосталом делу става другог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу на досуђени износ накнаде штете исплати камату од 07.09.2006. године до исплате и ставу трећем изреке и у том делу предмет враћен на поновно суђење првостепеном суду.

Против правноснажне пресуде захтев за заштиту законитости изјавио је тужени преко пуномоћника адвоката.

Испитујући дозвољеност захтева за заштиту законитости у смислу члана 421. у вези са чланом 401. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09) који се примењује у смислу одредбе члана 506 став 1 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је оценио да захтев за заштиту законитости није дозвољен.

Чланом 417. ЗПП прописано је да јавни тужилац може подићи захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. овог закона.

Како је захтев за заштиту законитости изјавила странка преко пуномоћника адвоката, а не јавни тужилац, Врховни касациони суд је применом члана 404. у вези члана 421. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић